

indestaar jeg. Det vil deraf ses, at det er saa langt fra, at det er enestaaende for denne Bygningsinspektør, som her nærmest er Tale om, at der gives procentvise Tillæg for usforudsete Udgifter og Tilsyn, at det tværtimod ogsaa er Tilfældet og har været Tilfældet for alle de andre. Jeg tror ikke, det er muligt at have et Overflag, der binder sig til det, som netop er det beregnede Nødvendige, uden at have Noget til usforudsete Udgifter, og jeg tror derfor ikke paa nogen Maade, at man kan negte dette Tilskud af indtil 3 pSt., thi det skal jeg dog bemærke, at naar der staar: indtil 3 pSt., saa er det ikke givet, at hele Beløbet skal bruges. Dersom dette Beløb skulde negtes, maatte Overflaget indrettes paa en anden Maade, det kan ikke undgaas. Ligeledes tror jeg heller ikke, det kan siges, at 4 pSt. for Tilsynet for den paagjældende Inspektør er overordentlig meget. Det er slet ikke givet, at hele Beløbet medgaar, det er en ren Tilfældighed, at det er flet i Nar, og jeg begriber nok, at det, at Beløbet har naaet akkurat den samme Størrelse, nemlig 3 pSt. og 4 pSt., hvad der udgjør de 7 pSt., som det ærede Udvalg paataaler, har været det mindre velkomment, men det er, som sagt, en Tilfældighed; det beror paa Ministeriets Skjøn, hvilket Beløb der kan tilstaaes Inspektøren for Tilsynet, og saavel disse Udgifter som Procenterne til usforudsete Udgifter blive udbetalt efter Regning, saa at der ikke kan være Tale om, at nogen Del af Beløbet kan komme den paagjældende Inspektør til personlig Fordel. Efter disse Oplysninger haaber jeg, at det ærede Udvalg vil være tilbøieligt til til 3die Behandling at lade den paagjældende Bygningsinspektør vedsvares den Retfærdighed, som jeg tror, der tilkommer ham, idet det er klart, at han, hvis der virkelig foretages Nedsættelse, vil være overordentlig uheldig stillet og vi Andre med. Der er i Nar negtet Beløb til Hovedistandsættelser, nemlig til Hovedistandsættelsen af Christiansborg Slot og til Hovedistandsættelse, som jeg tror er en Gjentagelse, af Christian d. VII Palais paa Amalienborg. Man har motiveret denne Nedsættelse derved, at man ønskede at holde Beløbet til Slottets Vedligeholdelse nede til en vis Sum. Jeg kan dog ikke erkjende, at et saadant Ønske altid kan være fuldt begrundet, og at en nødvendig eller meget paatrængende Reparation bør udsættes af Hensyn til, at man paa dette Punkt kun ønsker at udgive et bestemt Beløb. Det kan let være, at den Besparelse, man et enkelt Nar tilveiebringer derved, kommer til at blive betalt temmelig dyrt. Det er Udgifter, som maa udbetales, og som ikke blive mindre, fordi de udsættes til næste Nar, men høist sandsynlig blive større. Jeg tror saaledes, at det er en i og for sig daarlig Økonomi, at man negter fornødne Udgifter af Hensyn til, at man ikke vil give flere Penge ud i dette Nar. — Med Hensyn til Post

39 antager jeg, at den høitærede Justitsminister, hvem denne Sag nærmest vedrører, vil give Tilsvaer. — Med Hensyn til Nr. 41 skal jeg bemærke, at jeg, siden jeg havde Konference med Finantsudvalget, har modtaget en Skrivelse fra Høveinspektøren, hvorefter den paagjældende Gartner er tilbøielig til selv at overtage en Del af Arbeidet ved Istandsættelsen af de paagjældende Driverier. Jeg forbeholder mig derfor inden næste Behandling at konferere med det ærede Udvalg, om man ikke kunde blive enig om en fælles Indstilling. — Ogsaa jeg vilde anse det for overordentlig ønskeligt, om man vilde tilstaa det danske Bedeselskab den hele af Indenrigsministeriet foreslaaede Sum. Jeg tvivler ikke om, at vi Alle ere enige om, at det nævnte Selskab har virket med stor Iver og Dygtighed for den Sag, det har sat sig som Opgave at fremme, og jeg tror heller ikke, at det foreslaaede Tilskud er saa stort, at man kan sige, at dermed er givet mere end, hvad der kunde svares lige over for Egne, der ganske vist have overordentlig stor Nytte af det paagjældende Selskab. — Ogsaa for det Beløb, der er begjæret til Forsøg paa Ismeieriets Omraade vilde jeg indlægge et godt Ord. Det forholder sig nemlig saaledes, at man ved Regtelsen af Summen vil nødvendiggjøre, at Forsøgene, hvis man skal føre dem til Ende, vedvare i længere Tid; men det er en Besværighed for de Paagjældende, hos hvem Forsøgene foretages, som vil være af ikke ringe Betydning, at have disse Forsøg i deres Lokaler, og der kan altsaa være Frygt for, at Vedkommende kunde blive kjede deraf, hvoraf følger, at der kunde komme den Tid, hvor det blev vanskeligt at foretage disse Forsøg. Naar den ærede Ordfører har ment, at disse Forsøg væsentlig kom de større Landeieendomsbesiddere til Gode, og at det altsaa var dem eller Foreninger af større Landeieendomsbesiddere, der burde bære de dermed forbundne Beføstninger, saa tror jeg, at dette er en feil Opsættelse. Jeg tror, at de Fremstridt, der i de senere Nar ere gjorte paa Meieriets Omraade, fuldt saa vel ere komne de mindre Landeieendomsbesiddere til Gode som de større, og det er ikke mig bekendt, at der eksisterer særegne Foreninger af større Landeieendomsbesiddere; de Foreninger, der eksistere, ere i Reglen Foreninger af saavel større som mindre Landeieendomsbesiddere, der sigte til at fremme fælles Interesser. — Til det veterimære Sundhedsraad er der under No. 44 negtet et beskedent Beløb af 500 Kr. væsentlig til Sekretærforetninger. Det veterimære Sundhedsraad bestaar af Mand, der ikke have noget som helst Bederlag for deres Arbeide, medens de præstere ikke lidet Arbeide, og dette er tilstøget meget betydeligt, navnlig i de senere Nar. Grunden dertil har jo været forskjellige ekstraordinære Omstændigheder, saasom Skvæppesten og Forholdene med Hensyn til Kreaturexporten til England, ligesom der ogsaa har været ikke saa Til-